

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/252/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6110215996
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľudovít Bradáč
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6110215996.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom Užhorodská 21, 040 01 Košice, adresa pre doručovanie: Rastislavova 68, 040 01 Košice, IČO: 47 231 785, proti povinnému: V. B. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. X, XXX XX H. H. o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 11,62 Eur s prísl., vedenej pod sp. zn. EX 128/2010 súdnym exekútorom JUDr. Jurajom Kašinským, Exekútorský úrad so sídlom Kukučínova 18, 974 01 Banská Bystrica, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7Er 466/2010-26 zo dňa 06. septembra 2011 jednohlasne takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7Er 466/2010-26 zo dňa 06. septembra 2011 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „exekučný súd“) napadnutým uznesením č.k. 7Er 466/2010-26 zo dňa 06. septembra 2011 povolil odklad exekúcie až do právoplatného skončenia konania vo veci návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/239/2009 zo dňa 14. októbra 2009 vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod č.k. 16C 60/2010. Rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetná exekúcia sa vedie na základe rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/239/2009 zo dňa 14. októbra 2009. Podaním doručeným exekučnému súdu dňa 07. októbra 2010 súdny exekútor predložil súdu námietky povinného proti exekúcii. Vznesenými námietkami povinný žiadal o zastavenie exekúcie z dôvodu, že podal na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/239/2009 zo dňa 14. októbra 2009. Exekučný súd ďalej s poukazom na § 56 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) uviedol, že odklad exekúcie môže byť spojený aj s tým, že možno dôvodne očakávať, že na základe zákonom vymedzených skutočností dôjde k zastaveniu exekúcie. Vo všeobecnosti možno povedať, že pred povolením odkladu podľa tohto ustanovenia by malo byť aspoň osvedčené, že sa začalo konanie alebo iný právny postup, ktorých výsledkom môže byť právna skutočnosť vyvolávajúca zastavenie exekúcie. Exekučný súd tiež uviedol, že v danom prípade bolo lustráciou občiansko-právneho registra „C“ zistené, že na Okresnom súde Banská Bystrica bol podaný návrh na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku a konanie je vedené pod č.k. 16C 60/2010. Konanie do dňa vydania tohto rozhodnutia nebolo právoplatne skončené, a preto exekučný súd povolil odklad exekúcie až do právoplatného skončenia konania č.k. 16C/60/2010.

Proti uvedenému uzneseniu exekučného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený z dôvodu, že napadnuté uznesenie je nezákonné z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d) e) a f) O.s.p.. Podľa oprávneného záver exekučného súdu o odôvodnenosti odkladu exekúcie v danom prípade je nesprávny a neodôvodnený a vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Podľa oprávneného neexistujú okolnosti, ktoré by odôvodňovali predpoklad, že exekúcia bude zastavená. Samotné podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku neumožňuje pred skončením tohto

konania prijať záver o pravdepodobnosti zastavenia exekúcie. Oprávnený tiež poukázal na skutočnosť, že v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na ktoré sa exekučný súd odvoláva, bol návrh povinného odmietnutý, a navyše odôvodnený skutočnosťami, na základe ktorých zákon nepripúšťa zrušenie rozhodcovského rozsudku. Aj z týchto dôvodov možno podľa oprávneného považovať záver exekučného súdu o tom, že je možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie, nesprávny. Oprávnený ďalej poukázal na skutočnosť, že exekučným titulom v tomto konaní je rozhodcovský rozsudok, ktorý má v súlade s ust. § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „Zákon o rozhodcovskom konaní, resp. ZRK“) účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Takýto rozhodcovský rozsudok je možné zrušiť len v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku a v takomto konaní nebol predmetný rozhodcovský rozsudok zrušený, a teda je spôsobilým exekučným titulom. Oprávnený ďalej zdôraznil, že ustanovenia Exekučného poriadku ani Zákona o rozhodcovskom konaní neumožňujú exekučnému súdu skúmať platnosť rozhodcovskej doložky. Podľa oprávneného arbitrážny rozsudok sp. zn. 3C 239/2009 zo dňa 14. októbra 2009 spĺňa všetky podmienky jeho materiálnej vykonateľnosti. Oprávnený ďalej poukázal na skutočnosť, že otázka platnosti VPP a rozhodcovskej doložky bola s konečnou platnosťou vyriešená v rozhodcovskom konaní sp. zn. 3C/22/2009, ktorého účastníkmi boli oprávnený a povinný. Arbitrážny súd Košice v tomto konaní s konečnou platnosťou rozsudkom zo dňa 26. septembra 2009 rozhodol o platnosti rozhodcovskej doložky. Na základe uvedeného rozhodcovský súd právoplatne rozhodol o uvedených otázkach a pre rozhodovanie akéhokoľvek iného orgánu v Slovenskej republike vytvoril prekážku res iudicata. Akékoľvek námietky povinného o neplatnosti rozhodcovskej doložky či VPP sú preto absolútne irelevantné a nepodstatné, keďže o nich už je právoplatne rozhodnuté. Poukázal tiež na § 19 ZRK. Arbitrážny rozsudok má podľa § 35 v spojení s § 51 ods. 3 ZRK a ust. § 159 O.s.p. účinky právoplatného rozsudku. Tento môže byť zrušený výlučne postupom podľa § 40 a nasl. ZRK. Rozhodcovský rozsudok zrušený v osobitnom konaní nebol a je teda riadnym právoplatným a vykonateľným exekučným titulom záväzným pre všetky orgány, vrátane exekučného súdu. Navrhol preto, aby exekučný súd napadnuté uznesenie v plnom rozsahu zrušil.

Povinný sa k podanému odvolaniu oprávneného nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) po preskúmaní veci v medziach a rozsahu daných odvolaním podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetné exekučné konanie začalo dňa 19. júla 2010 dorúčením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (§ 36 ods. 2 Exekučného poriadku). Na základe žiadosti súdneho exekútora doručenej exekučnému súdu dňa 27. júla 2010 exekučný súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5601 057851 zo dňa 28. júla 2010. Podaním zo dňa 25. septembra 2010 doručeným súdnemu exekútorovi dňa 29. septembra 2010 povinný podal námietky proti exekúcii, ktoré exekučný súd posúdil ako návrh na odklad exekúcie. Povinný v uvedenom podaní uviedol, že podal na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní, o ktorom sa vedie konanie pod č.k. 16C 60/2010 a k dnešnému dňu nebolo právoplatne ukončené. Taktiež poukázal na skutočnosť, že uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 11C/91/2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/352/2009-682 zo dňa 28. januára 2010, ktoré sa stalo právoplatným dňa 12. februára 2010, bolo oprávnenému ako odporcovi uložené, aby sa zdržal postupu podľa zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky v časti XV. Všeobecných poisťných podmienok (VPP) z 21. mája 2007 v znení ich dodatkov až do právoplatného skončenia predmetného konania vo veci samej. Exekučný súd preto dňa 21. apríla 2011 zisťoval, či v konaní č.k. 16C/60/2010 bolo právoplatne rozhodnuté. Keďže toto konanie nebolo právoplatne rozhodnuté, pripojil k exekučnému spisu kópiu návrhu povinného na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku. Následne exekučný súd napadnutým uznesením č.k. 7Er 466/2010-26 zo dňa 06. septembra 2011 povolil odklad exekúcie až do právoplatného skončenia konania vo veci návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/239/2009 zo dňa 14. októbra 2009 vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod č.k. 16C 60/2010.

Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov uvedených v odvolaní.

Podľa oprávneného záver exekučného súdu o odôvodnenosti odkladu exekúcie v danom prípade je nesprávny a neodôvodnený a vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Podľa oprávneného neexistujú okolnosti, ktoré by odôvodňovali predpoklad, že exekúcia bude zastavená. Samotné podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku neumožňuje pred skončením tohto konania prijať záver o pravdepodobnosti zastavenia exekúcie. Odvolací súd k tomuto uvádza, že exekučný súd zisťoval, v akom stave sa nachádza konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod č.k. 16C 60/2010. Dokonca pripojil k exekučnému spisu kópiu návrhu povinného na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku, o ktorom sa vedie konanie č.k. 16C 60/2010. V zmysle § 56 ods. 2 Exekučného poriadku môže exekučný súd povoliť odklad exekúcie v prípade, že možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. V predmetnom exekučnom konaní bolo preukázané, že sa začalo konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Z exekučného spisu a spisu Okresného súdu Banská Bystrica vedenom pod č.k. 16C 60/2010 tiež vyplýva, že uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 11C/91/2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/352/2009-682 zo dňa 28. januára 2010, ktoré sa stalo právoplatným dňa 12. februára 2010, bolo oprávnenému ako odporcovi uložené, aby sa zdržal postupu podľa zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky v časti XV. Všeobecných poistných podmienok (VPP) z 21. mája 2007 v znení ich dodatkov až do právoplatného skončenia predmetného konania vo veci samej. Z uvedených skutočností preto možno predpokladať, že predmetný rozhodcovský rozsudok (exekučný titul) môže byť zrušený, čoho následkom by bolo zastavenie exekúcie v zmysle § 57 Exekučného poriadku. Preto exekučný súd postupoval správne, keď povolil odklad predmetnej exekúcie až do právoplatného skončenia konania vo veci návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/239/2009 zo dňa 14. októbra 2009 vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod č.k. 16C 60/2010. Odvolací súd preto z uvedených dôvodov nemohol odvolaniu vyhovieť.

Oprávnený tiež poukázal na skutočnosť, že v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na ktoré sa exekučný súd odvoláva, bol návrh povinného odmietnutý, a navyše odôvodnený skutočnosťami, na základe ktorých zákon nepripúšťa zrušenie rozhodcovského rozsudku. Aj z týchto dôvodov možno podľa oprávneného považovať záver exekučného súdu o tom, že je možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie, nesprávny. Odvolací súd k tomuto odvolaciemu dôvodu uvádza, že uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 16C/60/2010-145 z 01. 04. 2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 16C/60/2010-155 zo 04. 05. 2011, ktorým bol návrh povinného na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku zamietnutý, bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/234/2011 zo dňa 29. septembra 2011 a vec vrátená Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie. Odvolací súd preto ani z tohto dôvodu nemohol odvolaniu vyhovieť.

Oprávnený ďalej zdôraznil, že ustanovenia Exekučného poriadku ani Zákona o rozhodcovskom konaní neumožňujú exekučnému súdu skúmať platnosť rozhodcovskej doložky. Podľa oprávneného arbitrážny rozsudok sp. zn. 3C 239/2009 zo dňa 14. októbra 2009 spĺňa všetky podmienky jeho materiálnej vykonateľnosti. Oprávnený ďalej poukázal na skutočnosť, že otázka platnosti VPP a rozhodcovskej doložky bola s konečnou platnosťou vyriešená v rozhodcovskom konaní sp. zn. 3C/22/2009, ktorého účastníkmi boli oprávnený a povinný. Arbitrážny súd Košice v tomto konaní s konečnou platnosťou rozsudkom zo dňa 26. septembra 2009 rozhodol o platnosti rozhodcovskej doložky. Na základe uvedeného rozhodcovský súd právoplatne rozhodol o uvedených otázkach a pre rozhodovanie akéhokoľvek iného orgánu v Slovenskej republike vytvoril prekážku res iudicata. Akéhokoľvek námietky povinného o neplatnosti rozhodcovskej doložky či VPP sú preto absolútne irelevantné a nepodstatné, keďže o nich už je právoplatne rozhodnuté. Poukázal tiež na § 19 ZRK. Arbitrážny rozsudok má podľa § 35 v spojení s § 51 ods. 3 ZRK a ust. § 159 O.s.p. účinky právoplatného rozsudku. Tento môže byť zrušený výlučne postupom podľa § 40 a nasl. ZRK. Rozhodcovský rozsudok zrušený v osobitnom konaní nebol a je teda riadnym právoplatným a vykonateľným exekučným titulom záväzným pre všetky orgány, vrátane exekučného súdu. Odvolací súd k uvedenému dôvodu odvolania uvádza, že exekučný súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia vôbec nezaoberal rozhodcovskou doložkou či Všeobecnými poistnými podmienkami a ani nepreskúmaval rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní, preto odvolací súd považuje tento odvolací dôvod za irelevantný a neviažuci sa k napadnutému uzneseniu.

Z uvedeného vyplýva, že odvolaniu oprávneného z dôvodov uvedených v odvolaní nebolo možné vyhovieť a odvolací súd prvostupňové rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. vo výroku I. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.